

Beelden geven me inzicht in mezelf!

“Ik hoor vaak dat ik een enthousiaste en bezige bij ben. De beelden geven me nu meer inzicht in wat dat betekent voor de kinderen!”

Na schooltijd sta ik elke dag paraat om een groep kinderen te ontvangen in onze buitenschoolse opvang: samen eten, samen spelen, samen de dag afronden. Vaak is dat een drukte van jewelste, maar net dat is waar ik zo van hou. Ik twijfel dan ook niet om die periode na schooltijd op beeld te laten zetten, want ik ben nieuwsgierig om die drukte eens op pauze te kunnen zetten tijdens de videocoaching.

We bekijken de beelden vanaf het moment de kinderen na schooltijd binnen komen in de gang. Ze doen hun jassen uit, hangen die aan de kapstok, ze sorteren hun boekentassen op de juiste plaats. Ik zie mezelf van de ene naar de andere kant hollen om alle kinderen te helpen. Bij het terugkijken is het verrassend om te zien hoe een aantal kinderen samen spannen om mij fout te antwoorden als ik vraag van wie het fluohesje met het auto symbooltje is. Ik had het toen niet door, maar zie nu hoe ze onderling staan lachen als ik het fluohesje op de verkeerde kapstok hang. Ik geniet ervan hun humor te zien, want net dat is waar ik ook zelf zo van hou. Eens we binnen in het lokaal zijn, start de volgende drukte: naar het toilet, handen wassen en wachten om naar buiten te gaan. Ik zie mezelf terug van de ene naar de andere kant rennen. In het toilet toon ik de kinderen waar ze een rij kunnen vormen. Ik zie hoe mijn ondersteuning met gebaren werkt, want de beelden tonen hoe de kinderen mijn hand volgen met hun ogen als ik hen naar 1 van de drie toiletten wijs. Tussentijd geef ik een kleuter de handdoek in de hand bij de lavabo om alle kinderen te helpen met hun handen afdrogen. Een korte instructie, maar ik zie op de beelden nadien hoe ze trots elk kind zegt dat ze bij haar hun handen kunnen drogen. Ik zie hoe de kinderen daarna een voor een zelfstandig hun handen wassen en afdrogen bij het meisje. Terwijl ik nu en dan naar het toilet terugloop om de file toiletgangers te ondersteunen, ga ik ook naar de kinderen die al klaar staan bij de deur. Ik vertel hen dat ze nog even moeten wachten tot iedereen klaar is. Ik toon hen voor hoe ze ‘blad steen schaar’ kunnen spelen. Opnieuw een korte instructie maar ik zie later op de beelden – als ik al terug bij de toiletrij sta – dat ze met een vijftal duo’s naast elkaar ‘blad steen schaar’ spelen. Even later gaan we met z’n allen rustig naar buiten om het vieruurtje in de zon op te eten.

De videocoach en ikzelf besluiten dat ik me op deze beelden sterk toon in het organiseren van een druk moment op een speelse manier. En ja, we zien ook hoe 1 kind toch niet naar het toilet gaat. Ik moet er even om lachen: dat er ondanks die speelse organisatie toch 1 ontsnapping is 😊 Maar verder tonen de kinderen mij dat de manier waarop ik het moment

organiseer voor hen duidelijk en aangenaam is: ze volgen mee, ze weten elk wat hen te doen staat, ze kunnen wachten, ... Dit is fijn om te zien!

En dit maakt me ook meer bewust van mijn eigenheid als begeleidster. Ik vind mezelf eerder een druk persoon, gehaast en soms chaotisch. En ik krijg van collega's soms ook te horen dat ik een bezige bij ben en vaak enthousiast van het een naar het ander loop. Maar net die boodschap doet me ook aan mezelf twijfelen: is dat wel goed zo?

Nu zie ik op de beelden dat de kinderen me bevestigen dat het goed is! Ik kan de waardering voor mijn stijl nu beter laten binnenkomen, vanuit het positief effect voor kinderen die ik op de beelden kon zien: de visuele ondersteuning met gebaren voor de boodschappen die ik breng, het inbrengen van speelse elementen in 'dode' wachtmomenten, ... En eigenlijk beseft ik nu des te meer - vanuit het denken over wat het voor kinderen betekent - dat ik dit ook echt graag doe: van het ene groepje naar het andere groepje kinderen gaan, hen in gang steken, om hen dan in volle vertrouwen zelf verder te laten doen. Dat is waar ik zo van hou in mijn job!

Artemis, De Marientjes
Begeleidster buitenschoolse kinderopvang